

Medzinárodný kongres Budapešť

Tento rok si môžeme prebrať spomedzi doterajších ročníkov v zatiaľ najbohatšom programovom kalendári jarného festivalu architektúry v Budapešti.

Dňa 6. marca sa popri prezentovaní sa významných domácich architektov stane Budapešť hosťiteľom aj medzinárodne uznávaných osobností architektúry, akými sú Petra Čeferin, Eduardo Souto de Moura, Heinz Tesar, Tony Fretton, Edouard Francois, Davide Macullo, alebo Maurizio Bradaschia.

Prednášky a prezentácie sa budú niesť v duchu základnej myšlienky podujatí a motta celého dňa „veľká architektúra kontra dobrá architektúra“.

Dovoľte mi uviesť niekoľko faktov o uvedených ale aj ďalších osobnostiach, budúcich prednášateľoch na tomto fóre.

Petra Čeferin PhD

Architektka, riaditeľka Inštitútu Architektúry a Kultúry – Zavod ARK v Ljubljani, profesorka Fakulty architektúry Technickej univerzity v Ljubljani. Doktorandské štúdiá absolvovala na Technickej Univerzite v Helsinkách dizertačnou prácou v roku 2003. V rokoch 2007 – 2008 študovala na University of Columbia ako štipendistka Fulbrightovej nadácie. Z jej pera vzišlo niekoľko kníh zaoberajúcich sa fínskou architektúrou. Za jej doterajšiu prácu v oblasti architektonickej kritiky obdržala v roku 2008 cenu Bruno Zeviho.

Eduardo Souto de Moura

V rokoch 1974 až 1979 pracoval v ateliéri Alvara Sizu. V Ženeve bol hosťujúcim profesorom, prednášal v Paríži, na Harvarde, v Dubline, na ETH v Zürichu a v Lausanne. Je laureátom mnohých medzinárodných ocenení a vyznamenaní. Medzi jeho najznámejšie stavby patrí Braga Stadium a Portugalský pavilón v Hannoveri –

spoluautor s Alvarom Sizom /rok 2000/, Kultúrne centrum S.E.C. v Oporto /rok 1991/ a početné obytné budovy.

Maurizio Bradaschia

Architektúru študoval v Benátkach, doktorát získal na rímskej univerzite La Sapienza. Je profesorom univerzity v Terste, prednáša na University of Columbia, na Univerzite La Palmas /Gran Canaria/, v Nigérii na Univerzite ObafemiAwolowo. Zúčastňuje sa výskumných programov OSN a EÚ. V roku 2004 vystavoval na bienále v Benátkach a viackrát na trienále v Miláne, je autorom viac než 150 odborných článkov v rôznych periodikách, je zakladateľom časopisu Progetto a jeho šéfredaktorom a členom redakčnej rady periodík d'Architettura, Anfione e Zeto, Neoclassico.

Davide Macullo

Svoju kariéru začal u Maria Bottu v roku 1990. Od roku 2000 pracuje samostatne vo Švajčiarsku, Taliansku, Holandsku, Grécku, Francúzsku a v Južnej Kórei. V Európe je známy predovšetkým svojimi rodinnými domami. Jeho ocenenia získane v roku 2009: Top 100 China – Cena za budované prostredie Číny – Peking, WAF druhé kolo Barcelona, finalista Európskej ceny v hotelovej architektúre Londýn, Prix D'Architecture de Languedoc – Roussilon.

Tony Fretton

Ako architekt sa osamostatnil v roku 1982, od roku 1999 je vedúcim Katedry architektúry a dizajnu na TU v Delfte. Okrem jeho rezidenčných stavieb /medzi jeho mecenášmi je aj Anish Kapoor a Alex Sainsbury / sú známe jeho galérie /Galéria Lisson v Londýne, The Quay Arts Center na ostrove Wright, Fuglsang Art Museum - - Lolland, Dánsko/. Jeho diela z posledných rokov su Veľvyslanectvo britského kráľovstva vo Varšave, Tietgens Ergrelse - rozsiahly urbanistický počín v Kodani, Centrála Erste Bank vo Viedni. Je hosťujúcim profesorom na univerzite EPFL Lausanne, v Amsterdame na Berlage Institute a na Harvarde v USA.

Edouard Francios

Je medzinárodne uznávanou autoritou v oblasti „zelenej architektúry“. V roku 2000 sa stal známym s jeho „rastúco dom“ v Montpellier, po ktorom nasledovala jeho „Veža kvetín“ v Paríži, ktorá je pokrytá na celej svojej ploche bambusovým lesom rastúcim z obrovských kvetináčov. Na Champs Elysee znova postavil pôvodnú fasádu barokového paláca „Fouquets Barrière“ zo sivého betónu ktorá vyvolala obrovskú vlnu diskusií, nakoľko do fasády osadil okná nezávisle od pôvodnej architektúry fasády. Francois je mimochodom aj najzábavnejším rečníkom spomedzi architektov.

Heinz Tesar

Čerstvý sedemdesiatnik je dnes už žijúcou legendou. Svoj prvý ateliér založil v roku 1973 vo Viedni. Okrem iných svojich aktivít je aj hosťujúcim profesorom na Cornell – i, na ETH Zürich, na Harvarde, na TU Mníchov a na Akadémii architektúry Mendrisiό. Jeho najslávnejšou stavbou je Chrám - Kristus nádej sveta – v Donaucity, ale známa je aj budova Múzea zbierky Essl, Kalvária v Klosterneuburgu, Keltensmuseum v Halleine, BTV Stadtforum v Innsbrucku alebo Bode – Museum v Berlíne.

Ďalšie podrobnosti o podujatiach medzinárodného kongresu architektov v Budapešti sa dozviete na webportáli www.meszorg.hu, kde je uvernený aj formulár prihlášky.

Jozef Istenes